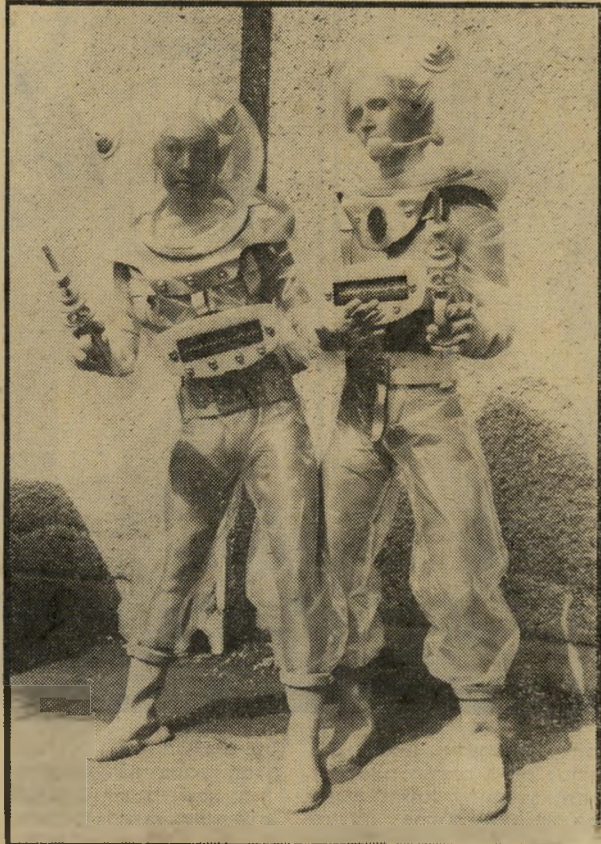

שונה שיחק טנים. כאשר היה בן 12 והוּמָן לְמִשְׁפַּחְתּוֹ בִּי יְרוּשָׁלַיִם. הוּא לֹא יָדַע אִיזוֹ תִּלְבוּשֵׁת לּוֹבְשִׁים הִירוּשָׁלַמִּים בְּמִשְׁחָקֵי טֵנִים וְעַלָּה עַל הַר מִיגְרֵשׁ עִם חוֹלְצָה כְּחוֹלָה וְיִמְכֹּר מִיכְנָסֵי חֻקֵי. בַּפֶּעַם הַשְּׁנִייה בִּי חִיּוֹ שִׁיחַק טֵנִים עִם הַפְּלַמָּחִי נִיקִים בִּשְׁנַת '49 בְּצִרְפִּין, שֶׁם שִׁירָת עִם הַיּוֹם בְּרִ"ל, דּוֹר ("דָּוִד") אֶלְעָזָר וְעֻזִּי נֶרֶד קִיִּם. הִיּה שֶׁם מִיגְרֵשׁ טֵנִים וְרַבִּין בִּיקֶשׁ מֵהַאֲפֶסְטָאוֹת שֶׁ יִבְיֹאוּ צִוּד וְתִלְכוּשׁוֹת עֲבוּר הַמִּשְׁחָקִים. הַאֲפֶסְטָאוֹת אֹמְנִים

„פרופס היה צעיר ואני הייתי עוד יותר צעיר. הוא היה עלם יפהפה שחיים לב כל רואיו. הוא היה נציבי והיו בינינו יחסי כבוד ואהבה הדדיים עד יומו האחרון.“ הראיון היה קצר, שכן מייד עם סיומו החלה בי לישכת ראשה ממסלה הפגישה עם השגריר האמריקאי הנודד, אֶיִפְרָד אֶתְרִטוֹן.

באסיפת איגוד הטנים, שנערכה בהרצליה, סיפר חברי הכנסת יצחק רבין על עברו במישחקי הטנים. בפעם הראי

מי שערך מסכת פרידה לחבריה הכנסת אריה (לובה) אריאב הפרש וגוסע ללימור דים לארצות-הברית, הוא לי יצחק צאדק מראשי שלי"י. בי מסיבה שנערכה בביתו שבכפר הערבי טיבה, נכחו ככה חברי רייכנסת וידידים. ואליד סיפר כיצד נתקל בלובה בפעם הראשונה בשנת '71 במלון בתל-אביב, שם נאם אליאב על מצבם של ערביי ישראל ועל הליקויים והעוולות שעושה הלימור לערבים. ואליד חשב אז שלובה הוא אחד מן הצבורים — המדברים כך, ומתנהגים אחרת, וממשיכים להיות קשורים במפלגתם. אך לובה, כמוכן, הפתיע אותו אחר-כך, כאשר פרש מהמערך והצטרף לשל"י.

לפני שמונה חודשים התערבו שגריר בריטניה בישראל, וחבריה הכנסת יוסי שריד על בקבוק ויסקי. הרי שגריר טען שחבריה הכנסת שיימעיין פרש ייכנס לממשלה תוך שמונה חודשים ואילו יוסי חלק עליו. עם תום התקופה הפסיד השגריר בהתערבות, ויוסי קיבל בקבוק ויסקי ממין משובח, שמיד אחרי קבלתו התחרו בשתייתו העיתונאי ברי עז עברון ועורך-הדין אמנון ז'בירני, כשאליהם מצטרפים בלגומות קטועות בלבד חברי הכנסת יהושע רבינוביץ ויוסי שריד. השתייה נערכה בבית המנצח.

יונה לוי (משמאל) הרקדנית מככבת בסרטון פירוטום שבו היא מופיעה כאשת חלל. לצידה מופיע רקדן להקת בת-שבע דויד דביר. השניים בתלבושת חלל חייבים להתנועע בהתאם לתסריט. התלבושות שוקלות ארבעים קילוגרמים בקירוב ועשויות מטייץ ירוקים ואביזרים שונים המחבורים להם. השניים חבשו גם קסדות פלסטיק ענקיות. שלוש שעות לקח לאורי גרוס להלביש ולאפר את השניים והבעיה היחידה היתה איך לתת להם ארוחת-צהריים, כאשר הם לבושים בתלבושת מסובכת זו. גם את הקסדה הורידו השניים כל כמה דקות, כדי שיוכלו לנשום בלי בעיות.

בימים של פעילות מדינית קדחתנית מצא ראשהממיר שלה מנחם בגין זמן, כדי לקבל בלישכתו את מגיש תוכנית הליילה בגליציה. מיר כאל הנדלז'יץ, כדי להקליט דברים לזיכרו של אהרון צבכי

פרופס, שבימים אלה מלאה שנה למותו. פרופס היה מוזהה עם הפסטיבל הישראלי, שאתו הקים וניהל במשך שנים רבות. ועם הזימורה — מיפגש מקי הלות בינלאומי שבו היה הרוח החיה. לא רבים זכרו את פעייתו של פרופס בצעירותו, כי אחד ממייסדי תנועת בית"ר ברפולין ועוזרו של ז'אב ז'בוטינסקי. אמר עליו בגין:

הזמר יגאל בשן עדיין לא כבש בארץ את כל הלבבות, אך לב אחד הוא כבש ללא ספק בלונדון, את ליבו החולה במיקצת של הזמר האמריקאי אלטון ג'ון. אחרי שאלטון שמע את יגאל מזמר, החליט לאמץ אותו ולטפח אותו וכתב לו לחן לשיר חדש, שאותו הקליט יגאל בלונדון. את התמליל לשיר, "חייכי את אותו החיוך" חיבר גרי אוסבורן שהיה אחראי לתמלילים בתקליט "מילחמת העולם". יגאל עדיין מתקשה להאמין שהגיע מנחלת, מקום לידתו כאן ישר ללונדון להסתופף עם כוכבים בינלאומיים. הצלחת התקליט הקבע את עתידו של יגאל בשן בעולם הזמר הבינלאומי. בתמונה: עם סולי שדה, ידידו באולפן ההקלטה בלונדון.

חיים חובה שחקן תיאטרון, הבימה" נשא השבוע את ידידתו השחקנית הצעירה הילה רז, לאשה. הילה נמצאת בחודש החמישי להריונה. היא קיבלה תפקיד בסרטו החדש של דויד אבידן, "לחץ", שבו עליה לגלם תפקיד של אשה בהריון. לחתונה הגיעו ידידים רבים של השחקנים מהתיאטרון וכן מיישפתם העניפה. אחות החתן, הזמרת רבקה רז שחזרה לפני כמה שבועות מסטור בארצות-הברית, נתנה את ברכתה לבחירת לבבו של חיים. אחרי הכל שמות המישפחה לשתיהן זהה.

סימה לוי מאפרת, המומחית לאיפור למרכיבות מש-קפיים, מדיגימה צורת איפור-עניינים חדשה למרכיבות המשקפיים. עם קפיץ מיוחד המורכב למשקפיים אפשר להוריד אותן כדי לאפר את העניינים. סימה לוי היא המתמחה היחידה כיום באיפור לנשים המרכיבות משקפיים.

סיפקה את הציוד, אך החליטה אז שהפלמ"חניקים השתגעו לי גמרי.

שני אבות מפורסמים גרמו לבניהם. העיתונאים, בי יומן מסים על המשמר, נחת רבה. הראשון הוא ישראל זמיר שאביו הסופר, יצחק בשביס-זינגר, קיבל השנה את פרס נובל לסיפורות. הדי שנייה היא צלילה אירנד, שאביה, המחנך הוותיק ברון בן-יהודה, עומד לקבל את פרסי-ישראל לחינוך. צלילה עומדת לפרסם בעיתונה ראיון עם אביה, בדומה לזמיר שפירסם סיפור על פגישתו עם אביו.

להקת המחול עינבל, שי הופיעה בתיאטרון ירושלים לפני כשבוע, נירעדה כאשר הדי מנוף הנושא את התיפאורה, השוקלת מישקל רב, נפל על הבימה. למרבה המזל אירע כל זה עם גמר ההצגה. כאשר כל השחקנים סיימו את עבודתם ורק מנהל התיאטרון יעקב בן-חריצ'ל, נכח במקום עם אחים מפועלי הבמה. בן-חריצ'ל עדיין נחרד למחשבה. מה יכול היה לקרות אילו נפלה התיפאורה בזמן ההצגה.